

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205427
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci žalobcu: C., proti žalovanému: C., o zaplatenie 1.869,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2019, č.k. 10Csp/108/2018-62, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku I. - o lehote plnenia **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 1.689,67 eur, zmluvný úrok v sume 119,94 eur, úrok z omeškania v sume 2,25 eur, 17,90 % zmluvný ročný úrok zo sumy 1.929,67 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018, 17,90 % zmluvný ročný úrok zo sumy 1.869,67 eur od 17.11.2018 do 18.12.2018, 17,90 % zmluvný ročný úrok zo sumy 1.809,67 eur od 19.12.2018 do 16.1.2019, 17,90 % zmluvný ročný úrok zo sumy 1.749,67 eur od 17.1.2019 do 18.2.2019, 17,90 % zmluvný ročný úrok zo sumy 1.689,67 eur od 19.2.2019 do zaplatenia, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.929,67 eur od 19.10.2018 do 16.11.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.869,67 eur od 17.11.2018 do 18.12.2018, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.809,67 eur od 19.12.2018 do 16.1.2019, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.749,67 eur od 17.1.2019 do 18.2.2019, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.689,67 eur od 19.2.2019 do zaplatenia, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 119,94 eur od 19.10.2018 do zaplatenia a trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, všetko v mesačných splátkach po 100,- eur, vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 1.869,67 eur s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, ako aj nárok na náhradu trov konania dôvodiac, že uplatnený nárok vyplýva z uzatvorenej úverovej zmluvy č. XXXXX zo dňa 07.11.2012, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,- eur, a ktorý sa žalovaný zaviazal splácať dohodnutým spôsobom. Žalovaný úver riadne nesplácal. Žalovaný uviedol, že úver síce splácal, ale splátky poukazoval na iný bankový účet, z ktorého dôvodu žalobca splátky nevidoval. V súčasnosti spláca úver po 60,- eur. Pred súdom uznal žalovaný nárok čo do dôvodu a výšky, tak čo do istiny, ako aj príslušenstva. Žiadal povoliť splátky dôvodiac nízkym príjmom, pracovnou zmluvou na dobu určitú, nezamestnanosťou manželky a životnými nákladmi.

3. Za aplikácie ust. § 282 CSP vzhľadom k tomu, že žalovaný uznal uplatnený nárok žalobcom v celom rozsahu, súd rozhodol rozsudkom pre uznanie. O povolení splátok žalovaného súd rozhodol podľa § 232 CSP, keď prihladol na tvrdenie žalovaného, že má relatívne nízky príjem (cca 450,- eur mesačne), navyš pracuje na základe dohody o vykonaní práce, ktorá je uzatvorená na dobu určitú do 02.09.2019, žiaden príjem nemá jeho manželka, ktorá bola dlhodobo práceneschopná, v súčasnosti je nezamestnaná, výdavky na bývanie majú 69,- eur, spláca hypotéku v sume 230,62 eur mesačne a majú spolu s manželkou ďalšie štyri spotrebné úvery. Súd zároveň upravil aj stratu výhody splátok v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaného. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP dôvodiac, že v konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu prináleží plná náhrada trov konania.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, a to v časti týkajúcej sa lehoty plnenia priznaného nároku, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu v tejto časti tak, že žalovaný bude zaviazaný uhradiť mu dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal nepomer splátky a výšky dlhu. Namietal, že vo svojom podaní zo dňa 05.03.2019 adresovanom súdu uviedol, že nesúhlasí s výškou mesačnej splátky 60,- eur, ktorú navrhoval žalovaný a navrhol výšku splátky prisúdeného nároku 140,- eur mesačne pod stratou výhody splátok. Poukazoval na to, že žalovaný nedoručil žiaden relevantný dôkaz ohľadne svoje situácie a výdavkov, pričom nad rámec dohody o vykonaní práce môže mať aj iné príjmy a neuviedol ani nepreukázal výdavky. Súd mal dostatočne zistiť skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, nemal sa obmedziť výlučne iba na tvrdenia žalovaného. Ďalej poukazoval na to, že priznanie plnenia v splátkach je výnimočné oprávnenie, ktoré predstavuje výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do práv veriteľa. Hľadiskami pre takýto postup sú osobné a majetkové pomery strán, výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia splátok v prípade ich nedodržania, splátky nastavené vo výške, aby nepredstavovali neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pretože v opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možného vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu, v súvislosti s čím poukázal na závery rozsudku NS SR 7Cdo 116/2012 zo dňa 18.03.2013. Súd priznal žalovanému možnosť dlh splácať v splátkach po 100,- eur, pričom z odôvodnenia nevyplýva, či mal jeho nepriaznivú situáciu dostatočne preukázanú, či nebolo potrebné v tomto smere vykonať ďalšie dokazovanie. Medzi stranami nedošlo k zhode o plnení v splátkach, ani o jej výške. Napriek tomu, že bolo rozhodnuté rozsudkom pre uznanie v časti plnenia v splátkach je odvolanie prípustné, v súvislosti s čím poukázal na rozsudku KS Bratislava sp. zn. 8Co 116/2017 a KS Žilina sp. zn. 9Co 202/2018.

5. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v odvolaní dotknutej časti vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - o lehote plnenia, je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcich častiach nepreskúmal, keďže tieto suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté neboli.

8. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil a túto tiež odvolateľ netvrdil.

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na nárokované plnenie žalobcovi s tým, že pokiaľ ide o lehotu plnenia, túto stanovil v splátkach.

10. Žalobca namieta, že neboli splnené podmienky pre stanovenie inej lehoty na plnenie, ako zákonnej trojdňovej.

11. V zmysle § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. V zmysle § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Citované ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje všeobecnú lehotu na plnenie tri dni, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku, ktorá platí aj v tých prípadoch, keď ide o výrok na plnenie a súd vo výroku rozsudku neurčil lehotu na plnenie. Citované ustanovenie bližšie stanovuje podmienky vykonateľnosti rozhodnutia a tým zaručuje jeho vymáhateľnosť štátnou mocou aj proti vôli tých, ktorým sa v ňom ukladá nejaká povinnosť. Pomer právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku je pre prevažnú časť prípadov plnení vyriešená tak, že vykonateľnosť nastáva v trojdňovej lehote na plnenie počítanej odo dňa, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, len u rozsudkov predbežne vykonateľných, začína lehota na plnenie plynúť už od doručenia v zmysle § 44 CMP (podľa ktorého rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením o ktorý prípad však v posudzovanej veci nejde). Určenie dlhšej než trojdňovej lehoty na plnenie (tiež povolenie splátok podľa ods. 4 ust. § 232 CSP), patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zákon zveruje do jeho voľnej úvahy (a to aj v prípade vydania rozsudku pre uznanie nároku, predpokladom ktorého postupu je skutočnosť, že žalovaný uzná nárok čo do základu a výšky, k čomu došlo v posudzovanej veci, pričom prekážkou tohto postupu nie je ani žiadosť žalovaného o splátky prisúdeného plnenia), prostredníctvom čoho je súdu tak umožnené, a to aj v prípade ak rozhoduje rozsudkom pre uznanie, aby sám a nezávisle od návrhu účastníkov uvážil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky, alebo na iné okolnosti prípadu. Zákon teda povolenie takejto výhody jednoznačne nepodmieňuje dohodou medzi stranami, ako sa mylne domnieva odvolateľ, ale povolenie splátok je plne v kompetencii konajúceho súdu a to aj bez ohľadu na návrhy strán.

14. Ustanovenie § 232 ods. 4 CSP teda umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorá veľa pokrýva všetky tie prípady, keď je plnenie už splatné, avšak vo výnimočných prípadoch môže súd rozhodnúť, že sa bude plniť v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa bude posudzovať podobne ako pri odseku 3 cit. zák. ustanovenia. Zákon umožňuje súdu formulovať vo výroku svojho rozhodnutia tiež tzv. doložku cross default, t.j. že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

15. Pri úvahách a možnom plnení v splátkach, je okrem pomerov na strane povinného subjektu (jeho platobnej schopnosti) vo vzťahu k výške priznaného nároku, potrebné tiež posúdiť, či prípadné plnenie nad rámec zákonnej lehoty troch dní by vzhľadom na okolnosti oprávneného subjektu (žalobcu), nebolo príliš ťaživým z hľadiska jeho pomerov na jeho strane a v konečnom dôsledku nemožno nevziať do úvahy tiež postoj žalovaného v spore, teda jeho (ne)ochotu plniť. Je teda zrejmé, že takéto rozhodnutie vyžaduje existenciu konkrétnych okolností každej posudzovanej veci, indikujúcich dôvodne k takémuto záveru.

16. V danej veci v konkrétnostiach žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi napadnutým rozhodnutím sumu 1.689,67 eur, s príslušným zmluvným úrokom, ako aj priznaným úrokom z omeškania vrátane priznania plného nároku na náhradu trov konania, čo mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 100,- eur pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Rozloženie splátok istiny na 17 mesiacov (teda cca rok a pol), nemožno považovať podľa názoru odvolacieho súdu za neprímerané, pričom vezmúc do úvahy súčasne pomery na strane žalovaného spočívajúce už len v pomerne nízkom príjme (cca 450,- eur), teda na hranici minimálnej mzdy, naviac preukázateľne pri dohode o vykonaní pracovnej činnosti uzatvorenej na dobu určitú (do 02.09.2019), pri existencii jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k jeho manželke, ktorá bola dlhodobo práceneschopná a v súčasnosti je nezamestnaná, v pomere len k základným minimálnym žalovaným udávaným výdavkom na bývanie (69,- eur mesačne) tieto jednoznačne bez ďalších uvádzaných výdavkov indikujú k záveru, že jeho aktuálna finančná situácia nenasvedčuje takej platobnej schopnosti, aby bez ohrozenia svojich

základných potrieb bol spôsobilý dlh jednorazovo uhradiť, takže rozhodnutie súdu prvej inštancie už len z týchto dôvodov povoliť mu prisúdenú čiastku splácať v splátkach, má racionálne aj zákonné opodstatnenie. Pokiaľ navyše odvolací súd prihliadne na to, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, keďže žalovaný v priebehu konania nárok uznal čo do základu aj čo do výšky, teda jednoznačne prejavil ochotu vo vzťahu k žalobcovi plniť (a aj vo výške 60,- eur mesačne aktuálne plnil) a na strane druhej vezmúc do úvahy nie zanedbateľný fakt spočívajúci v tom, že žalobca ako oprávnený subjekt je právnickou osobou (naviac bankovým subjektom), a teda na jeho strane rozhodne nemožno hovoriť o vzniku ťaživej situácie v dôsledku skutočnosti, že by mu žalovaný prisúdenú čiastku mal splácať v 100,- eurových mesačných splátkach v časovom horizonte s pripočítaním zmluvného úroku a úroku z omeškania v období do dvoch, maximálne o niečo viac ako dvoch rokov, možno sa v plnom rozsahu identifikovať s vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia v časti lehoty plnenia, keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené konkrétne okolnosti indikujú dôvodne v prospech využitia aplikovaného inštitútu splátok dlhu. Navyše v konečnom dôsledku, výška súdom prvej inštancie nastavenej splátky nie je nižšia, ale takmer o 100% vyššia ako splátka dohodnutá stranami v zmluve (53,76 eur), od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok a samotný žalobca v priebehu konania s plnením v splátkach súhlasil, len navrhoval o niečo komfortnejšiu výšku splátky (140,- eur), ktorá je však podľa názoru súdu vo vzťahu k výške príjmu žalovaného a ďalším vyššie uvádzaným skutočnostiam neprimeranou a bez relevantných okolností ťaživou.

17. Nedôvodne poukazuje žalobca v odvolaní na rozhodnutia iných odvolacích súdov, pretože rozhodnutiami iných odvolacích súdov jednak odvolací súd v danej konkrétnej veci viazaný nie je, a jednak uvedená sporná otázka jednoznačne nemôže mať paušálne riešenie, ale vždy len v konkrétnostiach tej danej posudzovanej veci je možné uvážiť, či existujúce okolnosti v prospech inej lehoty na plnenie ako trojdňovej indikujú. V posudzovanej veci súd prvej inštancie primerane výške prisúdenej sumy, ako aj s ohľadom na ďalšie okolnosti prípadu, stanovil mesačnú splátku tak, aby táto bola vzhľadom na pomery žalovaného finančne zvládnuiteľnou a na strane druhej bez pochybností nezaťažujúcou samotného žalobcu, pričom samozrejme nemožno opomenúť ani sankciu, ktorá nastupuje pre prípad nedodržania nastaveného platobného režimu v podobe straty výhody splátok pre prípad čo i len jednej nezaplatenej splátky žalobcovi riadne a včas. Vyššie uvedené závery plne korešpondujú s teoretickými východiskami umožňujúcimi takýto postup uvedenými v rozhodnutí NS SR pod sp.zn. 7Cdo 116/2012 zo dňa 18.03.2013, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní, teda jeho námietky v tomto smere nie sú dôvodnými.

18. V konečnom dôsledku pokiaľ žalobca namieta, že medzi ním a žalovaným nedošlo k zhode o plnení v splátkach a tiež, že súd nevykonal dokazovanie na preukázanie tvrdení žalovaného o jeho majetkových pomeroch, či, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, aj tieto námietky sú bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v odvolaní dotknutej časti.

19. Žalovaný svoje tvrdenia o nepriaznivej osobnej a majetkovej situácii na jeho strane preukazoval predložením dohody o vykonaní práce zo dňa 31.08.2018, z ktorej vyplýva, že táto bola uzatvorená na obdobie do 02.09.2019 s dohodnutým rozsahom pracovného času 20 hodín týždenne a s dohodnutou odmenou za vykonanú prácu 2,80 eur/hod. a predložil tiež potvrdenie ošetrujúcej lekárky jeho manželky, preukazujúce, že táto, tak ako tvrdil, bola dlhodobo práceneschopná, konkrétne v období od 02.02.2018 do 31.01.2019. Pri existencii zákonnej vyživovacej povinnosti žalovaného voči jeho manželke už len tieto dve ním preukázané skutočnosti indikujú k záveru, že jeho situácia reálne neumožňuje dlh splatiť jednorazovo, čoho si bol v konečnom dôsledku nepochybne plne vedomý aj samotný žalobca, keď v ním zmieňovanom písomnom podaní súhlasil s tým, aby boli povolené žalovanému splátky, i keď splátku žiadal nastaviť v o niečom väčšom rozsahu ako ju stanovil súd prvej inštancie, keď žiadal túto vo výške 140,- eur mesačne. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie mal vykonať ďalšie dokazovanie za účelom preukázania výšky výdavkov žalovaného či prípadného zistenia, či tento nedosahuje aj ďalší príjem okrem toho, ktorý tvrdil a preukázal, túto námietku nemožno považovať za opodstatnenú. Pravdou totiž je, že žalobca v podaní, na ktoré poukazuje, len vo všeobecnosti poukázal na to, že žalovaný by mohol mať prípadne aj iné príjmy a tiež že neuviedol svoje výdavky (čo nie je pravdou, pretože tieto uviedol), v konkrétnostiach však požiadavku žalovaného na splátky s odôvodnením jeho nepriaznivých pomerov nespochybnil, ani žiadne konkrétne a adresné dokazovanie v tomto smere vykonať nežiadal. Je síce pravdou, že žalovaný pokiaľ ide o ním tvrdené úvery, ktoré má splácať, na ich existenciu dôkaz nepredložil, avšak aj bez existencie týchto výdavkov, za preukázania skutočnosti týkajúcej sa jeho príjmu a dlhodobej práceneschopnosti jeho manželky, už len pri minimálnych výdavkoch na bývanie je zjavné, že aj bez ďalších výdavkov žalovaný nie je spôsobilý

bez ohrozenia svojich základných potrieb dlh jednorazovo, či vo väčších splátkach uhradiť. Rozsah prípadných ďalších tvrdených výdavkov, by tak už mohla byť spôsobilou len k nastaveniu nižšej, ako stanovenej splátky, rozhodne by však neindikovala k splátke vyššej, či k trojdňovej lehote plnenia.

20. V konečnom dôsledku žalobca tiež nedôvodne namieta nedostatočnú odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia pokiaľ ide o skutočnosti odôvodňujúce umožnenie žalovanému prisúdený dlh platiť v splátkach, keďže z odôvodnenia zrozumiteľne vyplýva, že rozhodnutie v tejto časti má pôvod v žalovaným tvrdených skutočnostiach o jeho nepriaznivých osobných a finančných pomeroch, ktoré v konkrétnostiach sú v odôvodnení uvedené, teda odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa parametre dané ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

21. Odvolacie námietky žalobcu tak neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech žalobcu v tomto smere indikujúcemu rozhodnutiu.

22. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti - o lehote plnenia je vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP toto potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia v dotknutej časti.

23. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi napriek jeho úspechu v odvolacom konaní, keďže mu preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).